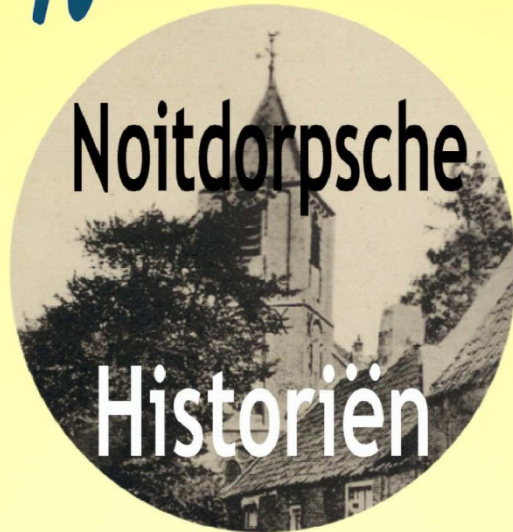
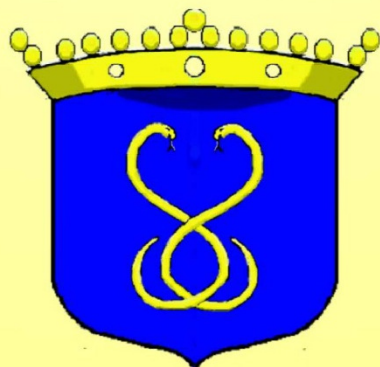

Nieuwsbrief

Per kwartaal verschijnende
uitgave van de vereniging
Noitdorpsche Historiën

19^e jaargang
nr 1, mrt. 2020

In deze nieuwsbrief:

Van de voorzitter.....	1
Nieuwe leden.....	1
Facebook	1
e-mail adres	1
Opa en Oma Vis.....	2
een tijdsbeeld – deel I.....	2
Voor veertig jaar.....	3
Schilderij in Bartholomeuskerk.....	4
Van de penningmeester.....	5
75 jaar vrijheid.....	6
Ledenvergadering neemt besluiten.....	7
Begraven kist bij sleutelhart.....	8
Militairen in de familie	8

Van de voorzitter

De eerste Nieuwsbrief van het nieuwe jaar staat weer boordevol interessante artikelen. Wij zijn heel erg blij met deze bijdragen die een mooi beeld geven van het oude Nootdorp.

Graag wil ik hierbij ook een oproep doen aan onze leden om mee te denken over een mooie manier om volgend jaar ons 20-jarig bestaan te vieren. Wie heeft er een goed plan of idee waarmee we dit jubileum extra glans kunnen geven? Meld je aan en hopelijk kunnen we er een mooi feestje van maken.

Nieuwe leden

In de afgelopen periode hebben zich de volgende leden aangemeld:

- Jessica Davilar
- Elly Lugt

Hartelijk welkom en we vertrouwen er op dat u heel veel plezier zult beleven van uw lidmaatschap.

Facebook

Ook onze vereniging staat op Facebook: www.facebook.com/NoitdorpscheHistorien. We willen deze pagina gebruiken om contact te houden met onze leden maar vooral ook met (nog) niet leden.

e-mail adres

Steeds vaker sturen we tussen het verschijnen van de Nieuwsbrief een e-mail met interessant nieuws over lezingen, tentoonstellingen, etc. Mogelijk wilt u dit nieuws ook ontvangen. Geef uw e-mail adres door op info@noitdorpsche-historien.nl en u blijft op de hoogte van het laatste nieuws.

Opa en Oma Vis een tijdsbeeld – deel I

(door Rinus Verweij)

Mijn inmiddels gesloopte ouderlijk huis stond aan de Dorpsstraat in Nootdorp, of liever gezegd: aan het zogeheten Novéplein, achter de kruidenierswinkel van Eijsberg en tegenover de ingang van het Novégebouw, dat in verbouwde vorm nog steeds bestaat. Het plein, voor ons kinderen vroeger ideaal om veilig buiten te kunnen spelen, wordt nu grotendeels in beslag genomen door een veel te massaal appartementencomplex. Ik werd in 1955 geboren, ruim een jaar nadat mijn ouders Piet en Agaath Verweij na hun huwelijk kwamen wonen op het adres Dorpsstraat 13a. Ze konden daar hun intrek nemen nadat in 1953 aannemer Van Tilburg in opdracht van eigenaar Eijsberg de daar aanwezige schilders werkplaats tot woonhuis had verbouwd en van een verdieping met twee slaapkamers had voorzien.

De schrijver van dit artikel als 8-jarige aan tafel bij het echtpaar Vis-Jüngeling in 1963

Als geboren Boskoper was Piet Verweij voorbestemd om boomkweker te worden, maar hij koos voor het schildersvak. Vastbesloten om voor zichzelf te beginnen aarzelde hij geen moment toen een vriend hem attent maakte op een advertentie waarin een schildersbedrijf in Nootdorp werd aangeboden. Dat was het schildersbedrijf van Pleun Vis, die dit bedrijf in 1907 had overgenomen van Johan Prins. Dit naar aanleiding van een nog lang bewaard gebleven krantenadvertentie waarin het bedrijf van Prins werd aangeprezen als zijnde “vele jaren met goed gevolg gedreven”. Het was dus een gevestigd bedrijf met een lange voorgeschiedenis. Pleun Vis en zijn vrouw Margo Vis – Jüngeling woonden naast de werkplaats op het adres Dorpsstraat 15, onder één dak met kruidenier Eijsberg.

De kruidenierswinkel met woonhuis van Eijsberg en de woning van Vis waren gevestigd in een monumentaal pand dat gelukkig nog steeds bestaat, en een gemeentelijk monument is. Volkomen terecht, want het pand dateert uit het eind van de 17e eeuw, en fungeerde onder de naam “de gekroonde P” in de 18e eeuw als herberg en rechthuis.

De achterzijde van het pand van Eijsberg met de woning van het echtpaar Vis, Dorpsstraat 15; links het schildersbedrijf en de woning van Verweij. foto van omstreeks 1960.

De heer en mevrouw Vis bleven daar wonen nadat het bedrijf was verkocht, zodat zij en het jonge echtpaar Piet en Agaath Verweij burens werden. Het huwelijk van Pleun en Margo was kinderloos gebleven, en toen hun nieuwe burens wel kinderen kregen waren ze de koning te rijk. Ze lieten zich “Opa” en “Oma” noemen, en genoten van de vrolijke levendigheid die spelende kinderen in hun omgeving brachten. Ik was wel hun lievelingetje. Ik zat menig uur in hun huiskamer met mijn tekenblok aan tafel (zie foto onder de kop van dit artikel), en ik mocht mijn nooit echt doorontwikkelde muzikaliteit uitleven op het huiskorgel in hun achterkamer. Wie bij het echtpaar Vis binnenkwam stapte terug in de tijd. De overvolle kleine woonkamer werd gedomineerd door tafelkleden met pluche en kant, een bureau met ingelijste foto’s, een dressoir met een zelden gebruikt deftig theeservies, en natuurlijk een pendule en een grote spiegel op de schoorsteenmantel. Oma zat altijd aan tafel, en Opa had zijn vaste plek in de armstoel naast de kachel, waar hij zijn gematteerde bolknaks wegpafte. Die sigarenwalm, die zich mengde met de geur van kamferballetjes (tegen de motten) en Boldoot eau de Cologne, bleef dagen lang in je kleren hangen.

Ik kan Margo en Pleun Vis na al die jaren (ze zijn respectievelijk overleden in 1964 en 1970) nog goed voor de geest halen. Hij was een vrij lange broodmagere man met een beetje sullige uitstraling. Hij zat dan ook danig onder de plak bij zijn dominante echtgenote. Na haar overlijden gooide hij met opzet een theekopje kapot; gewoon om eens te ervaren hoe dat voelde. Zijn ouderwetse donkere pak slobberde om zijn magere lijf. Hij droeg nog altijd ouderwetse overhemden met losse gesteven boordjes, en hoog gesloten broeken met bretels. Hij ging nooit van huis zonder zijn onafscheidelijke gedeukte gleufhoed. Ook Margo was in haar uiterlijk niet met de tijd mee

gegaan. Ze was een klein vrouwtje met gedrongen postuur. Ze droeg altijd stemmige donkere kleding, meestal opgesierd met een zilveren broche. Het lange grijze haar werd naar de mode van omstreeks 1900 opgestoken gedragen, met een haarspeld samen- gebonden in een zogenaamde wrong (een soort knotje). Deze uitstervende haardracht werd toen alleen nog door bejaarde dames gedragen, zoals Margreet de Bruijn-Adegeest, de vrouw van groenteboer Jaap de Bruijn in de Dorpsstraat. Het echtpaar beschikte niet over een echtelijke slaapkamer. Op de zolderverdieping bevond zich een met houten beschot afgescheiden logeerkamertje met bedstede, maar dat werd al heel lang niet meer gebruikt. Voor het slapen gaan hoefden ze niet de steile zoldertrap te beklimmen, en ook hoefden ze zich niet terug te trekken in het alkoofje naast de achterkamer, waar zich ook nog een krappe bedstede bevond. Ze hoefden alleen maar twee deuren te openen en in de bedstede naast het dressoir in de huiskamer te klimmen. Hun leven speelde zich af op een paar vierkante meter.

Het echtpaar Vis in de bloemen gezet bij hun 25-jarig huwelijk in 1932

Pleun Vis (geboren op 8 juni 1878) was afkomstig uit Wilsveen. Op 24 mei 1907 trouwde hij met de vier jaar oudere Margo Jüngeling, dochter van een smid in Leidschendam. Hoe ze elkaar hebben leren kennen is onbekend, maar het is goed mogelijk dat de Hervormde kerk in Leidschendam daar een rol in heeft gespeeld. In Wilsveen was geen Hervormde kerk, dus Pleun moest op zondag naar de kerk in Leidschendam. Een foto van dit markante achtkantige gebouw hing in hun achterkamer, dus wellicht vonden ze elkaar rond 1900 in de kerkbanken. Ze waren overtuigd protestant, en vele jaren actief voor de Hervormde kerk aan de Dorpsstraat, onder andere met de Zondagsschool. Ze bewaarden goede herinneringen aan dominee Loeff, van wie een foto op hun dressoir stond. Dominee Spoor, een lange zwijgzame man met een plechtstatige uitstraling, was een graag geziene bezoeker die geregeld langs kwam. Op latere leeftijd werd het echtpaar Vis slechter ter been, waardoor hun kerkbezoek verminderde en tenslotte ophield. Enkele kerkgangers, onder wie het echtpaar Post van de Kruisweg, kwamen op zondag na de dienst steevast koffie drinken, zodat het contact met de kerk hecht bleef. Van de Katholieke kerk moesten ze maar weinig hebben. Ze waren zelfs een

beetje bang voor de katholieken. Toen ik – als achtjarige enigszins geïndoctrineerd door het anti-Roomse Vaderlandse geschiedenisonderwijs op de school met den Bijbel – een opmerking maakte over de “Roomse misdaden” in de Tachtigjarige Oorlog verschoten ze van kleur. “Dat mag je nooit hardop zeggen,” waarschuwden ze met grote schrikogen. “Ze zullen je ouders het brood uit de mond stoten”. Mijn vader Piet Verweij had totaal geen last van zulke anti-Roomse sentimenten. “Geef mij maar katholieken, die betalen tenminste op tijd” zei hij wel eens met een knipoog. Het is nu moeilijk voor te stellen hoe verzuild Nederland – én Nootdorp – in die jaren was. Protestanten kochten hun kruidenierswaren bij Eijsberg, Katholieken gingen naar Boonekamp aan de Veenweg. Veel leveranciers kwamen hun waren overigens vaak aan de deur brengen. Pas in 1964 kreeg Nootdorp voor het eerst een “zelfbediening”, toen Jan de Vreede zijn Kroon-winkel opende aan de Maria van Oosterwijkstraat.

Wordt vervolgd

Voor veertig jaar

(Ninon Vis)

Tientallen jaren verscheen in Nootdorp huis aan huis een voorlichtingsblad van het gemeentebestuur getiteld: “Van het raadhuis”. In onze Nieuwsbrief zullen wij steeds een korte melding maken van zaken die in dit blad 40 jaar geleden werden behandeld.

Ypenburg

Rond de jaarwisseling van 1979 naar 1980 stond het vliegveld Ypenburg volop in de belangstelling bij het Nootdorpse gemeentebestuur. Dat was vooral zeer verontwaardigd over een rapport van Gedeputeerde Staten, waarin – volgens ons gemeentebestuur – veel te optimistische conclusies werden getrokken over toekomstige bebouwing.

Het ging om het bouwen van woningen in de directe nabijheid van het vliegveld. De geluidshinder van het proefdraaien zou, volgens het omstreden rapport, aanvaardbaar zijn. Een functiewijziging van het vliegveld was niet te verwachten en in 1980 moest er dan maar een geluidsdemper worden geplaatst.

Van dat proefdraaien van de straaljagers herinner ik me, dat het – in mijn idee – vooral plaatsvond op de eerste mooie lentedagen, als je net eens fijn in je achtertuintje in de zon wilde gaan zitten... Een pestherrie.

Onze gemeenteraad wilde ook niet voorbijgaan aan het risico van opslag van vliegtuigbenzine zo dicht in de buurt van woningen. Om ook nog rekening te houden met het risico van een militair vliegveld in oorlogstijd, dat vonden de bestuurders niet nodig. Niettemin werd wel in "Van het raadhuis" genoteerd, dat de ligging van Ypenburg op korte afstand van de Haagse agglomeratie een potentiële bedreiging vormde.

Tenslotte kwam de gemeenteraad schoorvoetend tot de conclusie dat, na het aanleggen van dammen en afstandszones, bij Ypenburg toch wel minimaal 8500 woningen gebouwd konden worden. Uiteindelijk werden het er wel wat meer...

Schilderij in Bartholomeuskerk

Studie naar schilderij in de St. Bartholomeuskerk levert historisch nieuws op

(door Noud Janssen)

Restauratie

De St. Bartholomeuskerk is wéér mooier geworden. Na zeven maanden een kale muur in de Mariakapel hangt er nu weer het prachtige dubbelschilderij van

Jan Dunselman. De wandschildering dateert uit 1914. Die restauratie van het schilderij was dringend nodig: zout, vocht, roet en chemische reacties hadden de schildering ernstig aangetast. De minutieuze restauratie door Saskia van der Poel van Atelier Koningsblauw in Amsterdam heeft tot een verbluffend resultaat geleid.

De schildering bestaat uit twee delen: "De Piëta" en "De verering van Maria van Wilsveen". Met een afmeting van 5.10 m hoog en 2.10 m breed is het ook erg groot. Het resultaat is verbluffend mooi. Eind 2019 is de wandschildering teruggehangen. De muur onder het schilderij heeft in januari de kleuren gekregen van de rest van het priesterkoor.

St. Theodorus en St. Catharina

Het onderste deel van de schildering bevat ook de verbeelding van twee heiligen: St. Theodorus en St. Catharina. Daaronder staat (in het Latijn) "Ter ere van de heilige Maagd Maria en hun patroonheiligen hebben Theodorus van der Burg en zijn echtgenote Catharina van der Burg De Bruijn deze kapel van decoraties voorzien".

Naar aanleiding van de geslaagde restauratie is onderzoek gedaan wie Theodorus van der Burg en Catharina de Bruijn waren.

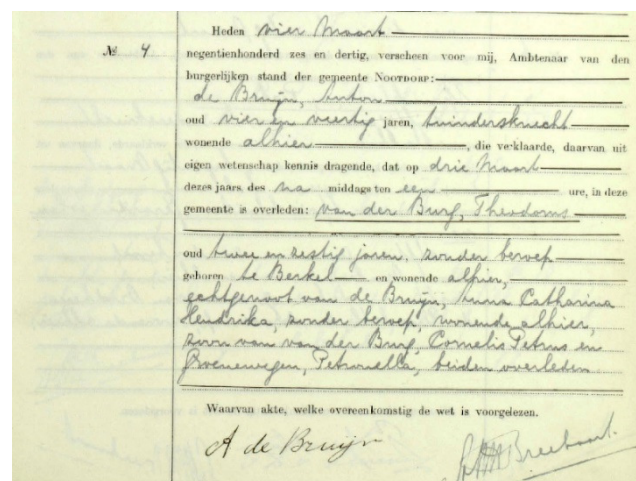
Theodorus van der Burg en Catharina de Bruijn

Theodorus van der Burg is geboren op 13 december 1873 in Berkel. Hij is de jongste zoon van Cornelis Petrus van der Burg (1829-1899), landbouwer van beroep, en Petronella Groenewegen.

Anna Catharina Hendrika de Bruijn is op 31 maart 1880 Nootdorp geboren. Zij is de tweede dochter van Petrus Lambertus de Bruijn (1852 - 1919), kleermaker, en Maria Catharina de Vreede.

Theodorus was 26 jaar toen zijn vader overleed en hij nam de boerderij in Berkel over.

Theodorus en Catharina huwden met elkaar op 19 april 1901. Theodorus (27 jaar) was toen boer in Berkel. Catharina was 21 jaar en zonder officieel beroep. Maar volgens een testament dat zij in januari van dat jaar liet opmaken, was zij dienstbode in Zoetermeer.

Akte van overlijden van Theodorus van der Burg

In het eerste decennium van de 20^e eeuw stopte Theodorus met boeren. Het echtpaar verhuisde naar Nootdorp en ging aan de Veenweg wonen. Het huwelijk bleef kinderloos. Ter gelegenheid van hun 12½ jarig huwelijk schonken zij de wandschilderingen van de Mariakapel, mogelijk ook als smeekbede voor nakomelingen.

Theodorus overleed op 3 maart 1936 in Nootdorp op de leeftijd van 62 jaar:

Catharina trouwde op 11 jan 1942 in Nootdorp voor de 2e keer met de landbouwer Adrianus Nicolaas (Arie) van der Helm, zoon van Theodorus van der Helm en Margaretha Theresia den Brabander. Ook Arie

Catharina de Bruijn en Arie van der Helm (bruidsfoto 1942)

trouwde voor de tweede keer. Hij was weduwnaar van Johanna Josina Hogervorst. Arie was ook landbouwer en woonde in de bocht van de Veenweg / Kerkweg. Hij had de bijnaam 'De blauwe boer'.

ALLEN ZULLEN WIJ VERRIJZEN.....

†

Heden overleed, zacht en kalm, in de vrede van Christus, geheel overgegeven aan Gods H. Wil, voorbereid door de H.H. Sacramenten der stervenden, onze inniggeliefde man, vader, behuwd-, groot- en overgrootvader

**ADRIANUS NICOLAAS
VAN DER HELM**

echtgenoot van
ANNA CATHARINA HENDRIKA DE BRUIJN
weduwnaar van
JOHANNA JOSINA HOGERVORST

in de gezegende ouderdom van 82 jaar.

Uit aller naam :
Wed. A. C. H. v. d. HELM—de Bruijn
kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Nootdorp, 8 november 1956.
Veenweg 1

Rozenkransbiddens 's avonds om 8 uur aan het sterfhuis.

De H. Mis van Requiem zal aan God worden opgedragen op maandag 12 november a.s. om 9 uur in de parochiekerk van de H. Bartholomeus te Nootdorp, waarna de begrafenis op het r.-k. kerkhof aldaar.

Arie overleed op 8 nov 1956 in Nootdorp op de leeftijd van 82 jaar.

Catharina overleed op 27 oktober 1969 in Huize St. Jozef:

Dankbaar aan de goede God, dat wij haar zo lang in ons midden mochten hebben delen wij u mede dat heden, gesterkt door de H.H. Sacramenten van de zieken is opgegaan in de heerlijkheid van God onze innig geliefde moeder, behuwd-, groot- en overgrootmoeder, zuster, schoonzuster en tante

**ANNA CATHARINA HENDRIKA
DE BRUIJN**

weduwe van Adrianus Nicolaas van der Helm
eerder weduwe van Theodorus van der Burg

in de gezegende leeftijd van 89 jaar.

Nootdorp: J. A. v. d. Salm
M. v. d. Salm-v. d. Helm
A. Janssen
M. Janssen-v. d. Helm

Zoetermeert: W. Janssen
Th. Janssen-v. d. Helm

Nootdorp: W. Janssen
A. Janssen-v. Wijk
Th. v. d. Helm
A. v. d. Helm-v. Dijk
R. v. d. Helm
C. v. d. Helm-v. d. Sande
D. A. v. Eijk
W. v. Eijk-v. d. Helm
A. v. d. Helm
Th. v. d. Helm-v.d. Sande
J. J. v. d. Helm
C. M. v. d. Helm-v. d. Helm
R. v. d. Helm
A. v. d. Helm-v. d. Meer
Klein- en achterkleinkinderen

Nootdorp, 27 oktober 1969.

„Huize St.-Jozef”, Veenweg 34

Corr. adres: Veenweg 1

Sjaan van der Helm – Van der Meer (93 jaar), een schoondochter van Catharina de Bruijn, heeft nog levendige herinneringen aan haar: “Het was een zachte, erg lieve vrouw”.

De boerderij van Arie van der Helm aan de Veenweg 1

Van de penningmeester

Ook al is het kort geleden, 2019 is geschiedenis. En zoals het bij onze vereniging “gewoon” is zijn we geïnteresseerd in geschiedenis. Dus ook in de financiële jaarcijfers van dat jaar van onze vereniging. Behalve dat het verplicht is om deze cijfers op te stellen en te laten controleren door een kascommissie is het ook handig en verstandig om te weten hoe het financieel is gegaan.

Kascontrole

De kascontrole vond plaats op dinsdag 18 februari en werd gedaan door Ellard Groenewegen en Ton Langeveld. Uiteraard werd er met veel belangstelling gekeken naar het positieve "resultaat" van de verkoop van het boek Nootdorpsche boerderijen en hun bewoners. Ook werd er gesproken over de voorraad boeken en hoe die gewaardeerd wordt. Natuurlijk was er aandacht voor de "schulden", die er eigenlijk niet zijn. En er werd geconstateerd dat de kosten eigenlijk niet veel gewijzigd waren t.o.v. 2018. Doordat er een extra nieuwsbrief was naar aanleiding van het schitterende boek, geschreven door Willem Janssen, waren die kosten iets hoger dan normaal.

De kascommissie was tevreden en tijdens de jaarvergadering van 27 februari werd décharge verleend aan het bestuur voor het gevoerde financiële beleid.

Vooruitblik

Tijdens de jaarvergadering werd uiteraard ook gesproken over de begroting van 2020 en die werd goedgekeurd.

Het aantal leden is nu 167 en een groot aantal heeft inmiddels de contributie betaald. De leden die nog niet betaald hebben, hebben een schrijven ontvangen hierover. Natuurlijk gaan we ervan uit dat diegenen zo spoedig mogelijk zullen betalen.

We hebben dit jaar ook weer 2 sponsors, te weten Dijkstra & Kruiper en Helm & Ruygt. Daarvoor zijn we die bedrijven natuurlijk erg dankbaar.

Publicatie

De stukken zijn gepubliceerd op onze website, zodat ze voor leden en andere geïnteresseerden te zien zijn.

75 jaar vrijheid

Het zal ondertussen vrijwel niemand ontgaan zijn, dit jaar herdenken we het beëindigen van de Tweede Wereldoorlog, 75 jaar geleden. We vieren dat we sindsdien weer in vrijheid leven, in het besef dat we samen verantwoordelijk zijn om vrijheid door te geven aan nieuwe generaties.

De bevrijding betekende het herstel van onze vrije en open democratische rechtsstaat. De rechten en vrijheden die daaruit voortkomen, zijn niet vrijblijvend.

Hulpacties

Vrijwel alle Arcenaren waren verstoken van geld, goederen en huisvesting. We vroegen ons af waar uiteindelijk de hulpgoederen zoal vandaan kwamen.

DE H.A.R.K. (Hulp Actie Rode Kruis)
Deze actie kwam al op gang toen de meeste Arcenaren nog in Groningen geëvacueerd waren. Gebruikte en nieuwe, ingezamelde goederen, werden aangevoerd en opgeslagen in het Patronaat, gevestigd naast de Kapelanie met de ingang aan de Wal. De verdeling 'wie krijgt wát' bracht af en toe de nodige problemen met zich mee, wat erg begrijpelijk is natuurlijk. Letterlijk aan alles was behoefte. Naast bedden, kasten en stoelen ook huisraad zoals pannen, potten en bestek. Zelfs een partij strandstoelen uit Scheveningen zat erbij!

24

NOOTDORP. Na een oproep onder gemeenten die niet zo zwaar getroffen waren werd de gemeente Arcen en Velden geadopteerd door Nootdorp, vlak bij Den Haag. Een gelukstreffer voor onze gemeente!

Er werd een commissie samengesteld die inzamelingsacties organiseerde in het dorp. Op dinsdag 7 augustus kwamen 5 vrachtwagens Arcen binnen rijden volgeladen met meubels, beddengoed, textiel, glas en veel andere spullen!

Een geldinzameling bracht 5200 gulden op! Aan glas voor ramen werd zoveel verzameld dat de "Dienst voor Wederopbouw" er beslag op legde. Het werd door deze dienst onjuist gevonden dat een grote hoeveelheid glas uitsluitend aan één gemeente zou worden toegewezen! Later kwam er nog schoeisel, kleding, speelgoed en zelfs boeken.

In het gemeentearchief bevindt zich een dankbriefje voor de dankbare ontvangst van een hechtmachine met nietjes, doosjes papierbinders en een schaar, doch een flesje correctielak werd spijtig genoeg niet in de schenking aangetroffen. Deze kantoorspullen waren bestemd voor de gemeentesecretarie.

De veehouders van Nootdorp stelden 23 koeien, 13 kalveren, 9 pannen, 4 schapen en 5 zeugen beschikbaar! Er bleef toch een groot gebrek aan glas in Arcen en de Nootdorpers organiseerden een actie "Ruiten Troef". En met groot succes! Op vrijdag 8 november 1946 reed er andermaal een vrachtwagen met ruim 500 m² vensterglas naar Limburg, aangevuld met 600 kg. stopverf!

Nadat de grootste nood was geleden vormde zich in de zomer van 1946 een comité om een bewijs van dankbaarheid aan de Nootdorpsche gemeenschap aan te bieden. Er werd gekozen voor een gedenkmunten. Dit werd ontworpen door Arcenaar Frans Timmermans. Het beeld is 35 bij 35 cm bij de sokkel en 74 cm hoog. Het is vervaardigd van hardgebakken klei en kent meerdere tafereeltjes, zoals een vluchtend echtpaar met kind met een kapot dak boven hun hoofd, twee Duitse soldaten met gevorderde fietsen aan de hand, een vrachtwagen en een paar koeien, de wapens van beide gemeenten en de ruïne van de Schanstoren.

Allemaal symbolen die aan duidelijkheid niets te wensen overlaten. Op de voet staat:

**UIT DANKBAARHEID
ARCEN en VELDEN aan NOOTDORP,
Aug. 1946**

Onlangs ben ik er zelf gaan kijken en het staat nog steeds op een pontificale plaats! Jammer dat we in Arcen niet iets dergelijks hebben om er aan herinnerd te worden. Hopelijk kan dit artikel er een beetje aan bijdragen.

Dank je wel Nootdorp!

75 JAAR VRJHEID

Ze scheppen voor iedereen een verantwoordelijkheid voor het behoud en het versterken ervan.

In het kader van 75 jaar vrijheid organiseren tal van landelijke, regionale en lokale partijen door het hele land herdenkingen, vieringen, lesprogramma's en tentoonstellingen. Kijk bijvoorbeeld eens op <https://www.tweedewereldoorlog.nl/75-jaar-vrijheid>.

Ook in Nootdorp vieren en herdenken we 75 jaar vrijheid en Noitdorpsche Historiën werkt hier van harte aan mee.

Zo organiseren Gerard en Fred de Bruijn als burgerinitiatief een bevrijdingslunch op 5 mei. Wij helpen graag mee door wat te vertellen over de bevrijding en door het leveren van foto's waar Gerard en Fred dan weer een collage van maken.

Als vereniging doen wij mee aan een zogenaamd kringgesprek, georganiseerd door de redactie van NootdorpNU, Mensen die de bevrijding nog bewust hebben mee gemaakt worden uitgenodigd met elkaar in gesprek te gaan, dit zal gebeuren in CulturA & Zo.

Via de bibliotheek doen we mee aan een initiatief bij de scholen. We hebben aan leden van de vereniging gevraagd of zij een verhaal in de klas zouden willen vertellen over de oorlog.

Mogelijk dat we voor nog meer initiatieven hand- en spandiensten kunnen verlenen.

Als laatste nog een bericht uit Arcen en Velden, zie de vorige pagina. Zij hebben Nootdorp bezocht om te berichten over het standbeeld in de Dorpsstraat.

Ledenvergadering neemt besluiten

(door Ninon Vis)

Op donderdagavond 27 februari hadden 14 leden van onze vereniging de moeite genomen om door de zeer onvoorspelbare weersomstandigheden naar Nové te komen voor de ALV (Algemene Leden Vergadering). Welke besluiten zijn daar genomen? In de eerste plaats is besloten geen tweede druk uit te brengen van het zogeheten Boerderijen-boek. Het is al sinds enige tijd uitverkocht en er is wel nog vraag naar maar het financiële risico wordt te groot geacht, ook bij een kleinere oplage. Dit bleek uit de offerte, die voorzitter Henk Rolvink van drukkerij Van der Sande had gekregen.

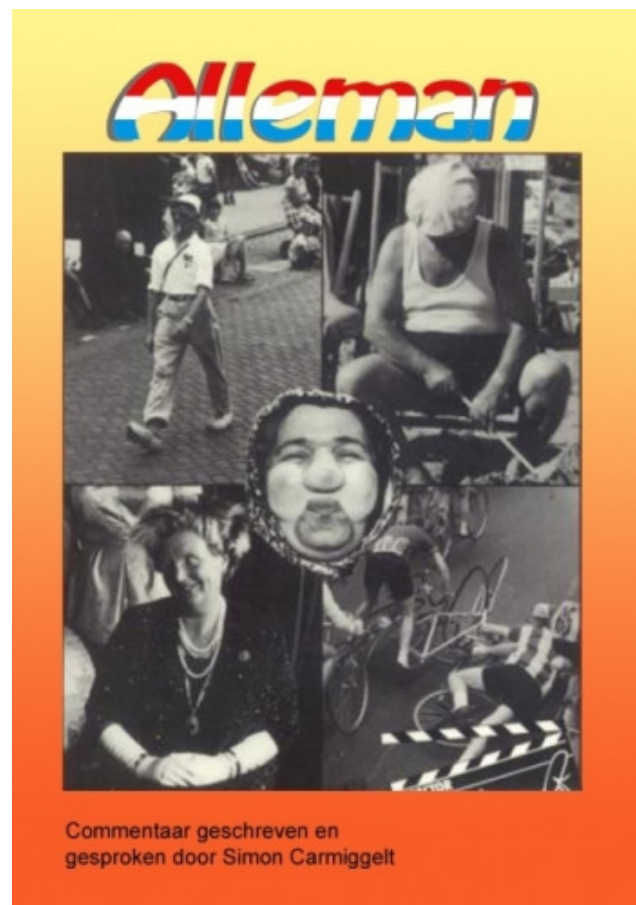
De uitgave van het boek heeft onze vereniging – na aftrek van alle kosten – uiteindelijk een winst opgeleverd van 3237 euro. De vergadering besloot dit geld niet opzij te zetten voor een specifiek doel, maar toe te voegen aan de algemene reserve.

Penningmeester Monique de Koning lichtte de financiële stukken toe, zoals de balans, de begroting en de staat van baten en lasten. De vereniging telt 167 betalende leden. Van het boek "In de slagschaduw" zijn nog 48 exemplaren in voorraad. De verwachting is dat deze dit jaar nog wel verkocht zullen worden. De kascommissie heeft alle financiële stukken goedgekeurd en dus is het bestuur gedechargeerd voor het gevoerde financiële beleid met grote dank aan de penningmeester.

De ledenvergadering besloot dat er geen reden is om de contributie te verhogen; wel wordt het uiteraard op prijs gesteld wanneer men meer overmaakt dan de minimale contributie van 15 euro per jaar. Aan de beurt van aftreden was secretaris Ninon Vis, die werd herkozen.

Noitdorpsche Historiën wordt steeds vaker betrokken bij activiteiten van anderen. Onze medewerking is gevraagd bij de viering van 75 jaar bevrijding, zowel door bibliotheek Oostland als de gemeente. Ook de Cultuurtrein, een project voor leerlingen van de basisschool, deed een beroep op ons (zie de Nieuwsbrief van december 2019).

In samenwerking met fotograaf Gerard Baak, drukkerij Van der Sande en de redactie van Nootdorp Nu zullen dit voorjaar foto's van Baak worden geëxposeerd in CulturA & Zo. Deze foto's komen uit het archief van De Eendracht, maar het is niet duidelijk waar en wanneer ze zijn gemaakt. Ook de personen die erop staan worden nergens vermeld. Het is de bedoeling dat bezoekers van CulturA & Zo die meer weten, dit

kenbaar maken op klaarliggende lijsten. Nadere berichten hierover volgen.

In februari 2021 bestaat onze vereniging 20 jaar. Hoe we dit jubileum gaan vieren is nog niet beslist; plannen en ideeën zijn welkom.

Tenslotte zijn Henk Rolvink en Monique de Koning betrokken bij het opschonen van de kerkarchieven van respectievelijk de Dorpskerk en de Bartholomeuskerk. Van eerstgenoemde kerk is al een deel van het archief overgeheveld naar het Delftse stadsarchief, waar de documenten veilig en toegankelijk zijn opgeborgen. De kerk blijft eigenaar.

De vergadering werd afgesloten met het vertonen van de film "Alleman" van Bert Haanstra, waarin een humoristisch beeld wordt gegeven van het dagelijks leven in de jaren 50 en begin 60.

Begraven kist bij sleutelhart

Ter gelegenheid van 700 jaar Nootdorp (1981) is destijds bij het voormalige gemeentehuis een kist begraven met daarin allerlei voorwerpen, gegevens, foto's, verhalen enz. van Nootdorpers. Het was de bedoeling dat deze kist na honderd jaar zou worden opgegraven om zijn geheimen prijs te geven. De kist lag onder het hart met de sleutels, dat er nog steeds staat.

Dit hart is bij de herinrichting van de Dorpsstraat verplaatst en toen daarbij de kist werd opgegraven bleek er zo goed als niets bewaard te zijn gebleven van de inhoud. Die was grotendeels verteerd. Jammer.

Deze foto kregen wij via via in bezit, maar aanwijzingen omtrent tijdstip of de erop afgebeelde personen ontbreken. Wordt de kist hier begraven of weer opgegraven? Wie weet hier meer over?

Graag even een berichtje/mailtje naar de redactie.

Militairen in de familie

In veel families komen ze voor: militairen. Maar mochten die al zijn overleden dan is het wellicht moeilijk om over zo'n familielid veel te weten te komen. Over officieren en onderofficieren is in tegenstelling tot manschappen het nodige bekend en dus te achterhalen. Zoekt men informatie over militaire

familieleden dan kan men terecht bij het Nationaal Archief, Ministerie van Defensie, het Nederlands Instituut voor Militaire Historie, Nationaal Militair Museum, Stichting Afhandeling Indische Pensioenen (SAIP), Sociale Verzekerings Bank en voor wat de KNIL betreft bij Bronbeek. Maar ook bij (de nieuwe) websites Oorlogslevens en Oorlogsverhalen. Sommige legeronderdelen hebben eigen websites of zelfs een museum, zoals het Cavalieriemuseum in Amersfoort.

De website - <https://nlme.nl/> - Nederlands Militair Erfgoed geeft toegang tot gezamenlijke militaire collecties en bronnen. Het gaat om honderden officiersnamen met informatie over hun rang, loopbaan, regiment en aanstellingsdatum uit de officiersboekjes uit de periode van 1810-1940.

Het is de bedoeling om collectieonderdelen die nu door verschillende instellingen worden bewaard bij elkaar te brengen. Daarnaast moeten de bronnen toegankelijker worden gemaakt. De meeste data zijn nu nog afkomstig van het Nationaal Militair Museum en de Nederlandse Defensie Academie, maar met de vernieuwde website wil men meer instellingen aanmoedigen om gegevens te delen op de website van het militair erfgoed.

Via deze site kan men zoeken naar ruim 800 duizend officiersnamen, bijna 8 duizend portretten, ruim 130 duizend tijdschriften, bijna 2.500 legerplaatsen, ruim 7 duizend oude drukken van legertijdschriften en naar de namen van (nog maar) 2.446 dienstplichtigen. Op de site Wapenen en Regimenten zijn beschrijvingen van diverse legeronderdelen en baret-emblemen en uniformen beschikbaar.

Voorzitter	Secretaris	Penningmeester
Henk Rolvink Fonteinkruid 23 2631 DT Nootdorp tel.: 015 310 8117	Ninon Vis Berkenhof 17 2631 GJ Nootdorp tel.: 015 310 9680	Monique de Koning Veldsalie 16 2631 TN Nootdorp Tel.: 015 310 6717

www.noitdorpsche-historien.nl

Colofon: ISSN 1570-1662

Uitgave van de Vereniging Noitdorpsche Historiën
Redactieadres: Fonteinkruid 23, 2631 DT Nootdorp.

Samenstelling en redactie:

Henk Rolvink, Ninon Vis, Monique de Koning

Verschuiving

De Nieuwsbrief verschijnt éénmaal per kwartaal.

Verspreiding

Leden van de Vereniging Noitdorpsche Historiën ontvangen de Nieuwsbrief gratis. Niet-leden betalen € 2,50 per nummer.

Contributie

De contributie bedraagt minimaal € 15,00 per jaar.

Rekeningnummer: NL 94 RABO 0137 3596 75.

De Vereniging is ingeschreven in het Verenigingsregister van de Kamer van Koophandel Haaglanden te Delft onder nummer 271.971.110.

De statuten zijn vastgelegd in notariële akte op 28 februari 2001.

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.